

28 784 (R 1732)**Overeenkomst tussen de Regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de Regering van de Slowaakse Republiek, anderzijds, betreffende de overname van onregelmatig binnengekomen of verblijvende personen, met bijlagen; Bratislava, 21 mei 2002****Nr. 1 2e HERDRUK*****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 januari 2003

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 7 februari 2003.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 9 maart 2003.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 21 mei 2002 te Bratislava totstandgekomen Overeenkomst tussen de Regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de Regering van de Slowaakse Republiek, anderzijds, betreffende de overname van onregelmatig binnengekomen of verblijvende personen, met bijlagen (Trb. 2002, 128)¹.

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor Nederland en de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 7 februari 2003 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

* I.v.m. opnieuw een wijziging van het Eerste Kamerstuknummer.

TOELICHTENDE NOTA

Algemeen

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vijfde lid j° vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het onderhavige verdrag vormt tezamen met andere verdragen van dezelfde strekking, zoals laatstelijk de voor het Koninkrijk der Nederlanden parlementair goedgekeurde overnameverdragen met de Baltische Staten, respectievelijk Estland (Brussel, 3 februari 1999; Trb. 1999, 78), Letland (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 117) en Litouwen (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 119), een uitvloeisel van hetgeen reeds verschillende malen met de Staten-Generaal over de betekenis van dergelijke overnameverdragen is besproken.

Het verdrag regelt de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de overname plaatsvindt van eigen onderdanen en onderdanen van derde landen. De overnameverdragen strekken ertoe de feitelijke uitzetting van vreemdelingen ten aanzien van wie op basis van het nationale recht tot verwijdering is beslist, te vergemakkelijken. De uitoefening van de op grond van de Vreemdelingenwet 2000 bestaande bevoegdheid om uit te zetten wordt vergemakkelijkt, doordat de aangezochte staat op voorhand erkent onder bepaalde omstandigheden tot toelating verplicht te zijn. Door de totstandkoming van het onderhavige verdrag wordt derhalve de medewerking verzekerd van de Slowaakse autoriteiten bij de terugkeer van eigen onderdanen en onderdanen van derde landen die eerder in de Slowaakse Republiek hebben verbleven, wier verblijf alhier moet worden beëindigd nadat ten aanzien van hen onherroepelijk tot verwijdering is beslist op basis van de Vreemdelingenwet 2000. Deze medewerking wordt mede gerealiseerd doordat praktische afspraken zijn gemaakt omtrent de te volgen procedure met betrekking tot een verzoek tot overname, doordat is vastgelegd hoe de Slowaakse respectievelijk de Belgische, de Luxemburgse of de Nederlandse nationaliteit kan worden vastgesteld of verondersteld en doordat is vastgelegd onder welke voorwaarden partijen gehouden zijn onderdanen van derde landen over te nemen. De praktijk heeft geleerd dat door het bestaan van dergelijke afspraken bijvoorbeeld de procedures die moeten leiden tot het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van vreemdelingen aanzienlijk worden bekort en dat deze met grotere zekerheid kunnen worden vastgesteld. Dit heeft tot gevolg dat verwijdering na het onherroepelijk worden van het vonnis eerder kan plaatsvinden, hetgeen met name van belang is met betrekking tot personen ten aanzien van wie op grond van de Vreemdelingenwet 2000 vrijheidsontnemende of -beperkende maatregelen zijn opgelegd.

Het verdrag regelt voorts de voorwaarden waaronder en de wijze waarop partijen gehouden zijn de doorgeleiding over elkaars grondgebied toe te staan van naar derde landen te verwijderen personen.

In het onderhavige verdrag wordt geen verplichting aangegaan tot het verwijderen van personen. Het verdrag bevat ook geen bepalingen die wijziging brengen in de rechtsbescherming die een vreemdeling naar het nationale recht van partijen geniet.

Hoewel in de titel en de preambule de regeringen als verdragsluitende partijen worden genoemd, zal het verdrag uiteraard tussen de staten gelden.

Zoals hierboven reeds is aangegeven, is over het onderwerp overname en de betekenis van dergelijke verdragen verschillende keren met de Staten-Generaal gesproken, onder andere in het kader van Schengen (zie Kamerstukken II 1985/86, 19 326, voor het op 14 juni 1985 te Schengen tot stand gekomen Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de

controles aan de gemeenschappelijke grenzen, alsmede Kamerstukken II 1991/1992 en 1992/1993, 22 140, voor de op 19 juni 1990 totstandgekomen Overeenkomst ter uitvoering van het Schengen-Akkoord) en uiteraard bij de parlementaire behandeling van vergelijkbare verdragen met bijvoorbeeld: Frankrijk (Parijs, 16 april 1964, Trb. 1964, 122), de Bondsrepubliek Duitsland (Bonn, 17 mei 1966; Trb. 1966, 166), Oostenrijk (Wenen, 15 februari 1965; Trb. 1965, 60), Slovenië (Wenen, 16 november 1992; Trb. 1992, 197), en Roemenië (Boekarest, 6 juni 1995; Trb. 1995, 155; Kamerstukken II 1999/2000, 26 890).

In gemeen overleg tussen regering en parlement is gebleken dat het goed is om, waar mogelijk en zinvol, overnameverdragen tot stand te brengen. Het afsluiten van het onderhavige verdrag past dan ook in dit kader (zie ook Kamerstukken II 1995/1996, 23 530, nr.16, blz. 3; Kamerstukken II 1998/1999, 26 646, nr. 1). Tegen deze achtergrond is ervoor gekozen het onderhavige verdrag ter stilzwijgende goedkeuring aan de Staten-Generaal voor te leggen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 2 en 3

Deze artikelen zien op de terugname van eigen onderdanen van de verdragsluitende partijen.

Ingevolge artikel 2 dat in samenhang met bijlage I dient te worden gelezen, zijn partijen op verzoek van de andere overeenkomstsluitende staat gehouden eigen onderdanen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van het verzoekende land geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf, terug te nemen. Artikel 3 dient in samenhang met bijlage II te worden gelezen en bevat eenzelfde verplichting als artikel 2 voor elk Beneluxland.

In genoemde bijlagen wordt aangegeven aan de hand van welke documenten de Slowaakse, de Belgische, de Luxemburgse en de Nederlandse nationaliteiten vastgesteld of verondersteld kunnen worden. Deze bijlagen zijn aan te merken als zijnde van uitvoerende aard. Eventuele wijzigingen ervan behoeven op grond van artikel 7, onder f, van de Rijkswet goedkeuring bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen hebben betrekking op de overname van onderdanen van derde landen. Het eerste lid van beide artikelen regelt onder welke voorwaarden het andere land is gehouden onderdanen van derde landen over te nemen, waarop het derde lid een aantal uitzonderingen formuleert.

Artikel 6

Dit artikel bevat procedurele bepalingen onder andere omtrent de wijze van indiening van verzoeken en termijnen voor antwoord.

Artikel 7

Ingevolge dit artikel staan partijen de doorgeleiding over hun grondgebied van onderdanen van derde landen toe, mits de toelating tot de staat van bestemming en de verdere doorreis door andere staten verzekerd zijn.

De artikelen 8, 9 en 13 hebben betrekking op de kosten verbonden aan terug- en overname, de relatie van deze Overeenkomst tot andere verdragen en de bescherming van persoonlijke gegevens. Artikel 10 bepaalt dat nadere administratieve afspraken die van belang zijn voor de uitvoering van het verdrag in een diplomatieke notawisseling zullen worden vastgelegd. De nota's, die op dezelfde dag als de ondertekening van het verdrag zijn gewisseld, bevatten procedurevoorschriften en benoemen de bevoegde instanties en de te benutten grensovergangen. De in de nota's vastgelegde administratieve afspraken betreffen uitsluitend de uitvoering van het verdrag, zodat eventuele wijzigingen ervan op grond van artikel 7, onderdeel b, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring behoeven, behoudens het bepaalde in artikel 8 van die Rijkswet. Bij de nota's is een drietal bijlagen gevoegd; formulieren die ten behoeve van de overnameprocedure door de bevoegde instanties gebruikt worden. Wijziging van de bijlagen, waarvan de inhoud van uitvoerende aard is ten opzichte van de bepalingen van de nota's waar de bijlagen onderdeel van vormen, behoeven op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Koninkrijkspositie

Ingevolge artikel 11 kan de toepassing van het verdrag worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en Aruba. Het verdrag zal mede voor de Nederlandse Antillen gelden. De regering van Aruba maakt geen gebruik van de mogelijkheid van uitbreiding.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
H. P. A. Nawijn

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer